

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/9507
Karar No : 2012/962

Davacı : Lafarge (Aslan) Beton A.Ş.

Vekili : Av. Faruk Hezer

Hacı Halil Mah. 1208. Sok. Cem Apt. K:1 Gebze/KOCAELI

Davalı : Rekabet Kurumu

Bilkent Plaza, B-3 Blok Bilkent/ANKARA

Vekili : Av. Nagehan Ozseyhan - Aynı adreste

Davanın Özeti : Marmara Bölgesi hazır beton pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin aralarında anlaşarak 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiklerinden bahisle, aynı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacı şirkete para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 02.04.2008 tarih ve 08/27/314-102 sayılı kararının; davacının da aralarında bulunduğu hazır beton firmaları hakkında yapılan soruşturma sonucunda davacıya idari para cezası verilmesine ilişkin 02.10.2006 tarih ve 06-68/927-266 sayılı Kurul kararının iptali istemiyle açılan davada, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 23.07.2007 tarih ve E:2007/3602 sayılı kararıyla, "davacı şirketin son eylem tarihinden bir önceki mali yıl olan 2001 yılı sonunda oluşan gayri safi geliri üzerinden cezalandırılması gerektiğinden, soruşturma açılma tarihi esas alınarak 2004 yılı sonunda oluşan gayrisafi geliri üzerinden para cezası verilmesinde hukuka uyarlık bulunmadığı" gerekçesiyle yürütmenin durdurulmasına karar verildiği, bu karar üzerine iptal davasının sonucu beklenilmeksizin dava konusu kurul kararının tesis edildiği, önceki karara yönelik bir kaldırma veya geri alma niteliği taşımayan bu yeni kararın, davacı şirketi mükerrer idari para cezası ödeme riskiyle karşı karşıya bıraktığı, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinden hareketle tek bir teşebbüsün cezalandırılması olanağının bulunmadığı, buna rağmen aynı ihlâl içerisinde bulunduğu tespit edildiği iddia olunan 3 teşebbüsten yalnızca davacıya idari para cezası verildiği ve bu hususun gerekçesinin kararda yer almadığı, 4054 sayılı Kanun'un 52. maddesinde yer alan Kurul kararlarında bulunması zorunlu unsurlardan olan "gerekçe ve hukuki dayanak" kısmına dava konusu Kurul kararında yer verilmediği, yürütmesi durdurulan ilk Kurul kararının iki karşı oy içermesine rağmen, aynı olay örgüsüne, iddialara ve hukuki temele dayanan dava konusu Kurul kararının oybirliğiyle alındığı, soruşturma sürecinde davacı şirketin savunma hakkının kısıtlandığı, karara dayanak teşkil eden belgenin hukuka aykırı şekilde elde edildiği, Kurul kararında belirtilen davranışların, 4054 sayılı Kanun kapsamında bir anlaşmanın varlığını ortaya koymadığı, karşılıklı irade ve beyanın olayda yaşanmadığı, tek bir belgeden hareketle anlaşmanın bulunduğu kabul edilemeyeceği, kararın ekonomik temellere dayanmadığı ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/9507
Karar No : 2012/962

Savunmanın Özeti : Dava konusu Kurul kararının Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 23.07.2007 tarih ve E.2007/3602 sayılı yürütmeyi durdurma kararı uyarınca tesis edildiği, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin, yapısı gereği birden fazla teşebbüs tarafından gerçekleştirilebilecek ihlalleri konu edindiği, ancak ihlal içerisinde bulunduğu tespit edilen teşebbüslerden hangilerine para cezası verilip, hangilerine verilmeyeceğinin Kurul'un takdir yetkisinde olduğu ve bu durumun davacının durumuna bir etki etmediği, Kurul'un konuya ilişkin iki kararının aynı soruşturma sürecine dayanmakla birlikte birbirinden bağımsız iki farklı karar olduğu, önceki kararda Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce hukuka aykırılık tespit edildiğinden, Kurul'un bu hukuka aykırılığı düzelterek yeni bir karar aldığı, aradan geçen süre içerisinde karşı oy kullanan üyelerin görüş ve değerlendirmelerinde değişiklik olmasında herhangi bir hukuka aykırılık bulunmadığı, davacı şirketin savunma hakkının kısıtlandığından söz edilemeyeceği, dava konusu Kurul kararına dayanak alınan belgelerin 4054 sayılı Kanun'un 15. maddesinde yer alan yerinde inceleme yetkisi çerçevesinde elde edildiği, karara dayanak alınan belgedeki ifadelerden, hem hazır beton, hem çimento üreticisi 5 şirketin fiyat artışı hususunda bir toplantı yaptıklarının, bu toplantının 2002 yılında yapıldığının ve 2002 yılının Ağustos ayında ikinci bir toplantı yapıldığının anlaşıldığı, belgedeki ifadelerden hazır beton liste fiyatlarının İstanbul için 6 YTL/m³ artırılması ve C20 hazır beton ürünü için fiyatlarının tespit edilmesi hususlarında teşebbüslerce anlaşıldığının görüldüğü, teşebbüslerin göndermiş olduğu C20 ve C25 hazır beton ürün fiyatlarına dayalı olarak yapılan analizde, 6 teşebbüsün birbirlerine yakın ya da aynı fiyatlardan satış yaptıkları ve yaklaşık aynı zamanlarda fiyat değişimleri yaptıklarının tespit edildiği, bu çerçevede söz konusu teşebbüsler arasında Kanun'un 4. maddesi anlamında bir anlaşmanın bulunduğu, bu durumda davacı şirkete idari para cezası verilmesine ilişkin Kurul Kararında hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Emre ERMAN'ın Düşüncesi : Davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mehmet KARAOĞLU'nun Düşüncesi : Dava; Marmara Bölgesi hazır beton pazarında faaliyet gösteren davacı şirketin, aynı pazarda faaliyet gösteren Akçansa Çimento Sanayi ve Ticaret A.Ş. ve Oyak Beton Sanayi A.Ş. ile birlikte fiyat tespiti yapmak suretiyle rekabeti sınırlama amacını taşıyan bir anlaşma içinde olduğu gerekçesiyle, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 16/2. maddesi uyarınca 2001 yılı cirosunun %2'si oranında idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 02.04.2008 tarih ve 08-27/314-102 sayılı Rekabet Kurulu Kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/9507
Karar No : 2012/962

eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtildikten sonra, altı bent halinde özelliği olan haller sayılmış; davaya konu eylem ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrasında ise, bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara, ikiyüz milyon liradan aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan gayri safî gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği belirtilmiş bulunmaktadır.

Dava dosyasındaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden; davacı şirkette elde edilen belgeden, hem hazır beton hem çimento üreticisi beş şirketin fiyat artışları hususunda Temmuz 2002'de bir toplantı yaptıklarının tespit edildiği, toplantıya Lafarge Beton'un, Betonsa'nın (Akçansa), Bolu Çimento Sanayi A.Ş.'nin (OYAK Beton) katıldıklarının belgede açıkça ifade edildiği, belgedeki ifadelerden 02 Ağustos'da bir toplantının daha yapıldığı ve hazır beton liste fiyatlarının İstanbul için Asya ve Avrupa yakalarında 6 YTL/m³ artırılması ve C20 hazır beton ürünü için fiyatların tespit edilmesi hususlarında teşebbüslerce anlaşmaya varıldığı görüldüğü, bu itibarla davacı şirket ile birlikte Akçansa ve Oyak Beton'un 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi anlamında rekabeti sınırlama amacını taşıyan yahut etkisini doğurabilecek nitelikte bir anlaşma içinde buldukları ve fiyat tespiti şeklindeki ihlâli 2002 yılı içinde gerçekleştirdikleri, Kurul tarafından belgede isimleri geçmediğinden ve söz konusu ihlâl katıldıklarını destekleyici başka bir delil de mevcut olmadığından, Nuh Beton ve Set Beton'un ihlâl içerisinde bulunmadıkları sonucuna varıldığı, davacı şirketin ceza takdirinde, soruşturma kapsamında Lafarge Beton'da yapılan yerinde incelemede bulunan 17.04.2003 tarihli belgedeki; "...MANAGEMENT MEETING: Rakiplerle ilişkilerimizde dikkatli olacağız, tüm dokümanların (tesislerde, satışçılarda ...) temizlenmesi gerekiyor, M Team dışında kimse temasta olmayacak." ifadelerinin davacı şirket hakkında kastın varlığına delil olarak ağırlaştırıcı unsur, ihlâlin "etki doğuran" boyutunun olmamasının da hafifletici unsur olarak göz önüne alındığı ve Rekabet Kurulu'nun dava konusu kararıyla; davacı şirket ile birlikte, Akçansa Çimento Sanayi ve Ticaret A.Ş. ve Oyak Beton Sanayi A.Ş. (Bolu Çimento Sanayi A.Ş.)'nin hazır beton pazarında fiyat tespiti yapmak suretiyle rekabeti sınırlama amacını taşıyan bir anlaşma içinde olduklarına, davacı şirkete bu eylem nedeniyle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 2001 yılı cirosunun taktiren %2'si oranında olmak üzere 576.973,03 YTL idari para cezası verilmesine karar verildiği anlaşılmakta olup; anılan Kanun hükümlerine uygun olarak yürütülüp sonuçlandırıldığı görülen soruşturma raporuna göre üzerine atılı fiili işlediği sabit olan davacı şirkete verilen dava konusu idari para cezasında hukuka aykırılık saptanmıştır.

Davacı şirket tarafından, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinden hareketle tek bir teşebbüsün cezalandırılmasının hukuka aykırı olduğu ileri sürülmekte ise de; kendisiyle birlikte ihlâl katılan teşebbüslere de idarî para cezası verilmesi davacı yönünden lehe bir durum

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/9507
Karar No : 2012/962

sayılamayacağından, bu iddiası yerinde görülmemiştir.

Davacının diğer iddiaları ise, dava konusu işlemi kusurlandırıcı nitelikte bulunmamıştır.

Açıklanan nedenle, davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TURK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, duruşma için önceden belirlenen 08.05.2012 tarihinde davacı vekili Av. Faruk Hezer ile davalı idare vekili Av. Nağihan Özseyhan'ın geldikleri, Danıştay Savcısının hazır bulunduğu görülerek açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilip dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra, taraflara son kez söz verilip duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenerek gereği görüldü;

Dava; Marmara Bölgesi hazır beton pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin aralarında anlaşarak 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri belirtilerek, aynı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacı şirkete para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 02.04.2008 tarih ve 08-27/314-102 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1.maddesinde, bu Kanun'un amacının, "mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hâkim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak" olduğu; 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde mal ve hizmet piyasalarında faaliyet gösteren ya da bu piyasaları etkileyen her türlü teşebbüsün aralarında yaptığı rekabeti engelleyici, bozucu ve kısıtlayıcı anlaşma, uygulama ve kararlar ile piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmaları ve rekabeti önemli ölçüde azaltacak birleşme ve devralma niteliğindeki her türlü hukukî işlem ve davranışların, rekabetin korunmasına yönelik tedbir, tespit düzenleme ve denetlemeye ilişkin işlemlerin bu Kanun kapsamına girdiği belirtildikten sonra, 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

a) Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,

b) Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/9507
Karar No : 2012/962

c) Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

d) Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e) Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f) Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi..." hükmüne yer verilmiştir.

Bu hükümle, belirli bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı bulunarak açıkça yasaklanmıştır.

4054 sayılı Kanun'un davaya konu eylem tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezalan" başlıklı 16. maddesinin ikinci fıkrasında ise; bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara, ikiyüz milyon liradan aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan gayri safî gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği öngörülmüştür.

Dava dosyasındaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden; davacı şirkette elde edilen belgeden, hem hazır beton, hem çimento üreticisi beş şirketin fiyat artışları hususunda bir toplantı yaptıklarının tespit edildiği, belgedeki fiyatların Rekabet Kurulu'nun 02.12.2004 tarih ve 04-77/1108-277 sayılı kararındaki tespit ile birlikte değerlendirilmesinden, söz konusu belgenin 2002 yılına ait olduğu sonucuna ulaşıldığı, bu çerçevede Temmuz 2002 tarihinde yapıldığı düşünülen toplantıya Lafarge Beton'un, Betonsa'nın (Akçansa), Bolu Çimento Sanayi A.Ş.'nin (OYAK Beton) katıldıklarının belgede açıkça ifade edildiği, belgedeki ifadelerden 02 Ağustos'da bir toplantının daha yapıldığı ve hazır beton liste fiyatlarının İstanbul için Asya ve Avrupa yakalarında 6 YTL/m³ artırılması ve C20 hazır beton ürünü için fiyatların tespit edilmesi hususlarında teşebbüslerce anlaşıldığının görüldüğü, bu itibarla davacı şirket ile birlikte Akçansa ve Oyak Beton'un 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi anlamında rekabeti sınırlama amacını taşıyan yahut etkisini doğurabilecek nitelikte bir anlaşma içinde buldukları ve fiyat tespiti şeklindeki ihlâli 2002 yılı içinde gerçekleştirdikleri, Kurul tarafından belgede isimleri geçmediğinden ve söz konusu ihlâle katıldıklarını destekleyici başka bir delil de mevcut olmadığından, Nuh Beton ve Set Beton'un ihlâl içerisinde bulunmadıkları sonucuna varıldığı,

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/9507
Karar No : 2012/962

davacı şirketin ceza takdirinde, soruşturma kapsamında Lafarge Beton'da yapılan yerinde incelemede bulunan 17.04.2003 tarihli belgedeki; "...MANAGEMENT MEETING: Rakiplerle ilişkilerimizde dikkatli olacağız, tüm dokümanların (tesislerde, satışçılarda ...) temizlenmesi gerekiyor, M Team dışında kimse temasta olmayacak." ifadelerinin davacı şirket hakkında kastın varlığına delil olarak ağırlaştırıcı unsur, ihlâlin "etki doğuran" boyutunun olmamasının da hafifletici unsur olarak göz önüne alındığı ve Rekabet Kurulu'nun 02.10.2006 tarih ve 06-68/927-266 sayılı kararıyla; davacı şirket ile birlikte, Akçansa Çimento Sanayi ve Ticaret A.Ş. ve Oyak Beton Sanayi A.Ş. (Bolu Çimento Sanayi A.Ş.)'nin hazır beton pazarında fiyat tespiti yapmak suretiyle rekabeti sınırlama amacını taşıyan bir anlaşma içinde olduklarına, davacı şirkete bu eylem nedeniyle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 2004 yılı cirosunun takdiren %2'si oranında idarî para cezası verilmesine karar verilirken, ihlâl katılan diğer şirketlere ise idarî para cezası verilmemesine karar verildiği, bu karar karşı açılan davada Dairemizin 23.07.2007 tarih ve 2007/3602 sayılı kararıyla, "davacı şirketin son eylem tarihinden bir önceki mali yıl olan 2001 yılı sonunda oluşan gayri safi geliri üzerinden cezalandırılması gerektiğinden, soruşturma açılma tarihi esas alınarak 2004 yılı sonunda oluşan gayrisafi geliri üzerinden para cezası verilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı" gerekçesiyle yürütmenin durdurulmasına karar verildiği, bu karara karşı yapılan itirazın Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 04.10.2007 tarih ve E:2007/665 sayılı kararıyla reddedilmesi üzerine dava konusu Kurul kararıyla, davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 2. fıkrası uyarınca 2001 yılı cirosunun %2'si oranında olmak üzere, 576.973,03-TL idari para cezası verildiği anlaşılmaktadır.

Davacı şirket tarafından, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinden hareketle tek bir teşebbüsün cezalandırılmasının hukuka aykırı olduğu ileri sürülmekte ise de; kendisiyle birlikte ihlâl katılan teşebbüslere de idarî para cezası verilmesi davacı yönünden lehe bir durum sayılamayacağından, bu iddiası ve konuya ilişkin diğer iddiaları geçerli görülmemiştir.

Bu durumda; işlem dosyasında yer alan bilgi ve belgeler incelendiğinde, aralarında davacının da bulunduğu Marmara Bölgesi hazır beton pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin, ilgili ürün pazarında fiyat tespiti yapmak suretiyle rekabeti sınırlama amacını taşıyan bir anlaşma içinde oldukları ve böylece 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri açık olduğundan, Rekabet Kurulu'nca usulüne uygun olarak yürütülen soruşturma sonucunda Dairemizin 23.07.2007 tarih ve E:2007/3602 sayılı yürütmenin durdurulması kararına uygun olarak, 2002 yılında gerçekleşen ihlâller nedeniyle davacı şirketin son eylem tarihinden bir önceki malî yıl olan 2001 malî yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi geliri üzerinden idari para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, ayrıntısı aşağıda gösterilen 138,70-TL yargılama giderlerinin davacı şirket üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 2.400-TL vekalet ücretinin davacı şirketten alınarak davalı idareye verilmesine, posta

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2008/9507
Karar No : 2012/962

giderleri avansından artan tutarın istemi halinde davacı şirkete iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 08.05.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Zümrüt	H.Neşe	Gürsel	E. Yücel
ÖZGÜR	ÖDEN	SARI	MEKİK	SEYHAN

YARGILAMA GİDERLERİ :

Başvuru Harcı : 21,40-TL
Karar Harcı : 28,90-TL
YD Harcı : 22,90-TL
Posta Gideri : 65,50-TL
Toplam : 138,70-TL